

Tonk István emlékére

ÉRZELMI VITA PÁPAI PÁRIZ FERENCCEL

Pápai Páriz Ferenc: *“A tér kitöltött, nem üres. (De plenitudo vacui)*

Bocskai Bethlen Pápai Páriz

Ragyogó fénnel töltik ki a teret

Istennek áldoztak minden glóriát

Tavasszá tették az erdélyi telet

Magyarrá lettek a múzsa Kolozsáért

Tudomány és vallás egymás barátai

Erős várat remélt apró kavicsokból

A hevébe rokkoló ifjú Apáczai

Horpadt formát lelt a tér Vásárhelyen

Mi ámulatba ejti az úrmérnököket

Míg egymásnak feszült az Atya és a Fiú

Megteremteni szent Háromszögüket

Metszett betűk feszes szavak

Tavaszy Szél egy finom de örök láng

Úgy őrzik ők a nagy idők pecsétjét

Mint a Bánffy címer a felperzselt Bonchidán

Erdélynek fénye légy BáthoryTonk

Legyen a nemzetünk népes és ügyes

De kinzó hiányodban a szívünknek tere

Komoran kong sötéten üres

Sipka Sándor

2010, Debrecen-Kolozsvár között a vonaton

Magyarázatok: A verset Tonk István barátom temetésére menet írtam. Tonk István az Erdélyi Református Egyház főgondnoka volt. Tavasz Sándor, a nagyapja, a kolozsvári filozófia híres professzora; “Vásárhely”: a Bolyaiak; “Metszett betűk”: Misztótfalusi Kiss Miklós; “feszes szavak”: Áprily Lajos; “egy finom, de örök láng”: Remenyik Sándor; “Bánffy címer”: Bánffy Miklós.